

CATALUNYA CAPDAVANTERA EN L'APORTACIÓ MILITAR...

9 camps i 75 centres d'instrucció premilitar, 400 instructors i 25.000 de la lleva del 39 palesen l'esforç català per a la República

Mirant enrera, hom constata que sap les coses. Del 19 de juliol ençà, d'aquelles hores febriles en què, amarat d'entusiasme i inexperiència sortien les primeres columnes de milicians vers les terres d'Aragó, quants fets no s'han succeït, palesadors tots ells, que sense una sensa l'establiment veritable d'unes jerarquies, no podiem pas deturar l'allau invasora!! De l'infantilisme, de la impremeditació, de les gestes buides i estereotipades, hom ha sabut adoptar, amb una unanimitat altament elogiada, la gesta serena i l'actitud adient que les circumstàncies, amb tot el seu dramatisme, imposaven.

Era natural que hom l'adoptés, aquesta actitud reflexiva. Les milícies acompliren admirablement llur deure en les primeres setmanes de la subversió. Però quan Itàlia i Alemanya començaven a enviar homes i material en quantitats insospitades, forçosament havien de sucumbir davant la superioritat de l'adversari. Badajoz, Mérida, la correguda vers Madrid, en són episodis. Màlaga, llur culminació.

Havia de canviar-se l'estructura del nostre aparell combatiu. Transformar les columnes, guiades sota l'anagrama d'un partit polític o d'una organització sindical, en un veritable exèrcit que pogués enfrontar-se, amb plena possibilitat d'èxit, amb l'enemic. Fou llavors que s'iniciava la campanya en pro de l'exèrcit regular, amb un comandament únic i obeint les directrius

superiors del Govern de la República. I persuadit tothom d'aquesta necessitat, es formava a Catalunya, el "Comitè Pro Exèrcit Popular Regular", presidit per Lluís Companys i integrat per totes les forces antifeixistes de la nostra terra.

Ràpidament, malgrat els sentiments pacifistes dels catalans, es creava un clima de guerra. Els ideals suprems de salvar Catalunya i la República podien més que tot. I l'Exèrcit Popular Regular era un fet. Un fet falaguer com falaguer han estat els triomfs aconseguits des que, deixant de banda banderes i anagrames, els soldats antifeixistes lluiten sota els plecs de la bandera republicana.

Aconseguit això, hom no havia pas d'abandonar-se a un conformisme eixor. Menys Catalunya. Calia pensar en perfeccionar el nostre pensament en perfeccionar el nostre aparell combatiu i en preveure les contingències de la guerra, i, preveient les, exercir una funció educadora damunt la joventut que podia ésser cridada a files. D'aquí, la formació del Comitè d'Educació Militar a Catalunya. Voluntàriament les forces antifeixistes de la nostra terra, creaven camps d'instrucció pels quals passaren milers de joves; així mateix, als Centres de Barcelona, era ensenyada la instrucció militar.

Remarquem — val la pena — que aquest esforç, des de març fins a setembre de l'any passat, fou realitzat per Catalunya sense la més

lleu intervenció del Govern de la República. Altrament, en plantejar el problema a Indalecio Prieto, remarcant-li, els catalans, que no podia tolerar-se que anés als camps de batalla una joventut sense la més lleu pràctica militar i, per tant, que calia establir arreu de la República l'educació pre-militar, es trobava en el ministre de Defensa l'acollida que és de suposar. L'exemple de Catalunya, no passà desapercebut. I fou llavors que Prieto, dictà la disposició ministerial per mitjà de la qual s'obligava la joventut que s'instruï als Centres i Camps d'Instrucció, constituint així la reserva del nostre exèrcit.

Avui, a Catalunya, suplint el primitiu "Comitè Pro Exèrcit Popular Regular", funciona el "Comitè d'Educació Militar a Catalunya", que presideix, el President Companys, al redós del qual, formant-ne part, s'hi troben totes les organitzacions polítiques i sindicals de Catalunya.

El Comitè d'Educació Militar a Catalunya, està integrat de la següent manera: President, Lluís Companys; secretari general, Eudard Ragasol; Assessor Tècnic Militar, coronel Vailespir; Assessor Tècnic i cap d'Instrucció, Martín; cap de Campament, Junyent; cap d'Administració, Andrés; Comissari polític, Quiles. Ultra els esmentats, i en qualitat de vocals, en formen part representants dels diversos sectors antifeixistes. D'aquest Comitè, en depenen els Comitès de

conjunt Comarcals, — Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona — que són presidits pel cap militar dels Centres de Reclutament, Mobilització i Instrucció i integrats, també, per representants dels organismes sindicals i polítics.

Això, pel que es refereix a Catalunya. Independentment de la nostra organització, funciona el Comitè Central d'Educació Militar, que presideix, per subdelegació dels sots-secretaris de l'Exèrcit de Terra, senyor Fernández Bolaños, el tinent coronel Marengo. Catalunya també té intervenció en aquest Comitè Central. El seu delegat polític, és el diputat Ragasol.

Hem volgut saber la tasca acomplerta, a casa nostra, pel Comitè a par tir del més d'octubre de l'any passat. Cal proclamar que, d'acord amb el Ministeri de Defensa, s'ha treballat amb intensitat i encert. Vegeu, sinó, unes dades: s'han organitzat nous camps i setanta-cinc centres d'instrucció militar. Quatre cents instructors, d'una manera disciplinada, han ensenyat a fer la guerra als 20.000 catalans de la lleva del 39. Més de cent monitors esportius han actuat diàriament cuidant de la bimnàsia militar; 59 comissaris polítics, han actuat en la funció que els és pròpia. Així, aquella aspiració catalana que la joventut vagi a la guerra preparada en l'aspecte militar, físic i polític, esdevé, avui, una falaguera realització.

Per raons que comprendrà fàcil-

ment el lector, no ens és donat precisar ni els camps, ni els llocs on s'efectua la instrucció. Però si que pot afirmar-se — fruit d'una constatació objectiva i personal — que la lleva del 39, que ja porta a prop de tres mesos instruint-se, s'ha habituà, d'una manera rotunda, a fer efectiva la vida de soldat. Això que sembla d'una senzillesa absoluta, presenta un esforç notable, del qual podem estar clarament satisfets. I Catalunya, una vegada més, pot enorgullir-se de la seva aportació decidida al triomf final.

Podríem allargar considerablement aquestes ratlles, explicant detalls, establint diferències, endinsant-nos en comparances. Altrament, els resultats parlen per tot. I els resultats, són a la vista de tot hom. Amb l'Exèrcit Regular, la República deixa de mantenir-se en una actitud defensiva per lluitar-se a l'atac. Amb l'educació militar de la nostra joventut, compta amb una reserva formidable, que, en l'instants decisius, pot empènyer-la al triomf.

A poc a poc, però amb passa ferma i segura, la República avança i triomfa. A poc a poc, però amb una contundència extraordinària, ve palesant-se l'enorme aportació de Catalunya a la guerra. Hi haurà encara qui — a la vista dels fets — vulgui discutir-la?

La crisi francesa

Georges Bonnet declina l'encàrrec de formar Govern

Intentarà formar-lo Lléo Blum, al qual li han estat conferits poders pel President de la República

REUNIO DE LA MINORIA RADICAL-SOCIALISTA

París, 16. — Georges Bonnet arribà al Palau Borbó prop de dos quarts d'onze. Immediatament es reuní amb la minoria radical-socialista, amb l'objecte d'obtenir confirmació del seu encàrrec, malgrat la negativa del grup socialista. La reunió dels parlamentaris i els membres del Comitè Executiu del Partit Radical-Socialista començà uns minuts després.

LA CRISI FRANCESA.—LA REUNIO DE LA MINORIA RADICAL-SOCIALISTA

París, 16. — A migdia la reunió radical-socialista no havia acabat encara, i malgrat que hom no pogué obtenir cap indicació sobre el rumb seguit per la discussió, hom tenia la impressió que la prolongació d'aquesta indicava que certes resistències impedirien el grup de prendre la decisió unànime que esperava Bonnet.

París, 16. — La discussió que tiné lloc en la reunió dels radicals-socialistes acabà amb la votació d'una moció favorable a la constitució d'un govern presidit per Georges Bonnet, per trenta-dos vots contra vint i nombroses abstencions. Es probable que es vagi a una segona votació.

París, 16. — Hom sap que la reunió radical-socialista fou molt moguda. Bonnet donà compte als seus col·legues de la decisió del Partit Socialista, de no participar en el seu Govern, i demanà als seus col·legues que es pronunciessin sobre les conseqüències d'aquesta decisió. Després d'aquesta declaració fou oberta discussió, en la qual intervingueren diversos assistents, fent-ho alguns en el sentit que la negativa dels socialistes trencava la solidaritat del Front Popular. Altres oradors invitaren llurs col·legues a ajudar més aviat els socialistes a desprendre's de la tutela comunista. Un orador evocà llavors el problema de la majoria, i recordà que si el Gabinet Bonnet no tenia els vots socialistes estaria obligat a acceptar els sufragis dels partits del centre, que fins ara combatien la política del Front Popular.

París, 16. — La reunió radical-socialista votà una moció favorable a la constitució d'un Govern presidit per Georges Bonnet, per trenta-dos vots contra vint-i-sis i unes quaranta abstencions. Es pronuncià a continuació sobre la moció, protestant contra la negativa del Partit Socialista, de col·laborar amb Bonnet. Aquesta moció fou aprovada per unanimitat. A conseqüència d'aquesta votació, Bonnet decidí "tornar a examinar" la qüestió. S'entrevistà amb els caps del Par-

tir Radical-Socialista a les tres de la tarda.

PEL MANTENIMENT DEL FRONT POPULAR

París, 16. — El grup de la Unió Socialista i Republicana, reunida sota la presidència de Paul Boncour, votà una moció que deia que el grup lamentava les dificultats que sorgien entre el Partit Socialista i el Partit Radical, i vol mantenir-se en estret contacte amb els dos grups essencials del Front Popular, a fi de recolzar un Govern que aminés el "Rassemblement".

BONNET DESISTEIX DE FORMAR GOVERN

París, 16. — Bonnet ha desistit de formar Govern.

París, 16. — A les 13'30 Bonnet se'n va a l'Elisi per a posar a coneixement del President de la República que renunciava a formar Govern.

LI ACONSELLA QUE FOS CRIDAT BLUM

París, 16. — Georges Bonnet arribà a les 15'10 al Ministeri d'Hisenda i declarà que havia indicat al Cap de l'Estat que la lògica de la situació volia que cridés a Lléo Blum per a constituir Govern.

BLUM A LA PRESIDENCIA

París, 16. — Lléo Blum, acompanyat de Blimel, cap del Gabinet, arribà a la presidència de la Cambra a les 15'35 i fou introduït seguidament a presència d'Herriot. Abans Lléo Blum, en sortir de l'Elisi, s'ha via adreçat al Ministeri de l'Interior, en conferència amb Marx Dormey, Vincent Auriol i Paul Faure.

LLEO BLUM, ENCARREGAT DE FORMAR GOVERN

París, 16. — Blum sortí del Ministeri de l'Interior declarant que anava a la Cambra i que es traslladaria de seguida a casa seva. Cridat pel president. Sarraut arribà a l'Elisi, a les disset hores.

París, 16. — Després d'haver consultat, Lléo Blum, sobre les intencions del grup SFIO i la constitució d'un Govern Front Popular, sense Sarraut, el qual mirarà de constituir un Govern de Front Popular, direcció socialista, Lebrun cridà amb direcció radical.

París, 16. — Els grups parlamentaris socialista i radical han ajornat les deliberacions fins a les sis de la tarda.

París, 16. — Chautemps s'ha entrevistat amb Lebrun, a les 17'25.

París, 16. — A les 6,43, Blum ha estat encarregat de formar Govern.

París, 16. — Lléo Blum tornà a l'Elisi a les 18'25. En sortir-ne, deu minuts després, declarà que el president de la República li havia pregat que formés nou Govern. Lléo Blum afegí: "Intentaré complir l'encàrrec."

París, 16. — Lléo Blum ha declarat: "Vaig de seguida a la Cambra a consultar el grup socialista. No veuré el president de la Cambra, amb el qual ja m'he entrevistat, però visitaré el president del Senat."

Lléo Blum començarà les seves consultes aquest vespre, a l'hotel Matignon.

París, 16. — La impressió general que hem pogut recollir aquesta nit és que Lléo Blum intentarà de formar un Govern de Front Popular ampli, és a dir, amb la col·laboració dels comunistes i de certs elements de centre, particularment Paul Reynaud, si bé aquesta col·laboració tan podrà ésser política com tècnica.

Aquesta nit Lléo Blum ha rebut Marcel Cachin i Maurice Thorez, ambdós del Partit Comunista, amb els quals ha tingut una llarga entrevista en relació amb la situació política.

Fins demà al matí no seran represes les gestions per a la formació del nou Govern.

París, 16. — Els comunistes Thorez i Duclos han fet saber a Leon Blum que el Partit Comunista està disposat a participar en el Gabinet que actualment està formant.

Activitat artillera al sector d'Arganda

Front del Centre, 16. — L'activitat al sector d'Arganda fou ahir més intensa que de costum.

Al matí les bateries enemigues feren diversos disparos, sense conseqüències.

L'artilleria republicana contestà escament fins a reduir al silenci els canons dels rebels.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

Inactivitat en els Exèrcits de terra

Al front de Llevant els nostres antiaeris han abatut un «Fiat»

MINISTERI
DE LA DEFENSA NACIONAL

EXERCIT DE TERRA

Exèrcit de Llevant. — Inactivitat a les unitats de terra. Actua intensament l'aviació enemiga damunt les nostres línies i pobles de reraguarda. Els nostres antiaeris abatoren un «Fiat» facciós, que caigué incendiat en camp enemic.

Altres exèrcits. — Sense notícies d'interès.

MINISTERI
DE LA DEFENSA NACIONAL

La Defensa de Costes trameté al Ministeri de Defensa Nacional el comunicat següent:

«A les 10.45 d'avui (dia 16), tres trimotors facciosos de la base de Palma de Mallorca, en arribar rau de Burriana, han llançat cinc bombes al port, prenent com a objectiu el vaixell mercant anglès «Seabank Spray», que era allí fondejat. Cap de les bombes no abastà el sudit vaixell, la més pròxima de les quals caigué a uns 200 metres de distància.

Tres aparells lleials de caça entaularen combat amb els avions facciosos. Hom ignora si cap d'aquests fou aconseguit per llurs trets.

Els caces tornaren sense novetat a llurs bases.»

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

AVIACIO

La Direcció de Forces Aèries comunica amb data 16 al Ministeri de Defensa Nacional, el que segueix:

«Davant la presència de tres bimotors facciosos sobre Reus, sortiren quatre aparells de caça nostres que els atacaren porfiadament fins a esgotar llurs municions. Un dels bimotors va ésser abatut i caigué a mar. La notícia es pogué confirmar mitjançant el vol d'un aparell de reconeixement que, a unes dotze milles de la costa, al lloc on li fou indicat, veié com suraven papers i una gran taca d'oli.»

* * *

El dia 16, a les 7-45, tres aparells facciosos que es presentaren sobre València, bombardejaren el poblat de Cabanyal i els voltants de les Arenes, on causaren cinc morts i quaranta ferits.

A les 15.35 del dia 15, tres trimotors «Junkers» realitzaren un bombardeig sobre Sagunt, sense que cap de les bombes llançades aconseguís les instal·lacions de la Siderúrgica de la Mediterrània, que semblava l'objectiu cercat.

* * *

La nit del dissabte al diumenge, prop de les dotze, es presentaren damunt Barcelona tres avions facciosos, els quals no podent realitzar damunt la ciutat l'agressió que projectaven, deixaren caure prop de Mataró quatre bombes, de les quals solament n'esclataren tres, sense produir víctimes.

Espigolant

«La Humanitat» en la seva secció de la J. E. R. E. C., publica un article que signa Alsina-Frank que parla de Catalunya lluitadora i entusiasta, que per la seva importància el reproduïm íntegrament:

«Gunayar la guerra significa a Catalunya quelcom més que una consigna. És una realitat espiritual que sent el nostre poble, i que li ha permès des del començament de la lluita, o sigui a partir del 19 de juliol del 1936; la incorporació d'una enorme quantitat d'homes joves als fronts, de combat, la creació d'una potent indústria de guerra i atendre els refugiats vinguts de diversos punts de la Península, fugint de la barbàrie del feix estranger.

Però no és pas un desig el cantar els sacrificis i els esforços de Catalunya, amb profit de la causa antifeixista, que ens fa escriure això. Nosaltres demòcrates conscients sabem millor que ningú que fins la victòria final, no convé valorar individualment, si no que tot ha d'ésser admès com ha nascut, realitzat per la gran massa col·lectiva lluitadora entusiasta que sabrà en el moment oportú donar a conèixer el que s'ha produït i de quina manera s'ha nvençut.

No som, doncs, partidaris d'assenyalar fórmules quan sabem positivament que no es necessiten.

El combatent requereix que a les columnes dels diaris es reflecteixi continuament un esperit de responsabilitat, un ambient de producció i per damunt de tot aquell calli que li donarà la sensació que la reraguarda té els mateixos anhels de guanyar per sempre aquella millora social i nacional que fa del soldat català un exemple impulsiu.

Catalunya en aquesta guerra és el principal nervi. Però també és l'element que més ha sofert les caïses propícies del centralisme. I això li dona potser més força per a lluitar contra futures centralitzacions.

Amb personalitat pròpia, la nostra pàtria és evidentment un baluard inexpugnable contra el feixisme. Negant-li no es fa si no permetre un perill, ja que a casa nostra la llibertat nacional és l'aspiració principal del poble català.

La joventut catalana avui com sempre té un ideal clar i definit. El nostre poble identificat naturalment amb aquest mateix ideal—Catalunya lliure—lluitarà per tots els mitjans per donar-li l'efectivitat, que ha d'ésser la principal garantia de pau i de prosperitat.

Notes informatives

COMISSIO DE RECOLLIDA DE
DE ROBES D'ABRIC PER L'E-
XERCIT DE L'EST

Pessetes

Suma anterior: 35.774'55

Ajuntament i veïns de La Canonja, 536 ptes.; Sindicats Agrícola, 500; id. Comitè local del Socors Roig, 100; id. Col·lectivitat agrícola, 150. 1.286'—

Recollit per Ràdio Tarragona:

Cecs i Invàlids, 50; Maria Teresa Canals, 15; A. Pallàs i M. Adam, 10; Enric Alfonso i Jordà, 3; Francesc Llovet, 25; David Corbella i altres, 113'25; Angel Alcoverro, 25; A. González, 5; Un admirador de «Magnet», 3; Lluïset i Núria Gombau, 25. 274'25

Sindicat d'Empleats tècnics de Correus (UGT) de Tarragona. 300'—

37.643'80

Han fet valuosos donatius en robes la Camisaria Casajona, el personal de l'Hospital General, el Gran Bazar 65 i 95 i la Comissió i Alcaldia de El Vendrell amb 450 peces de roba d'abric.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Relació dels números premiats en la tombola de l'Hospital Militar Base, quins posseïdors poden passar a recollir-los tots els dies de 9 del matí fins les 7 del vespre, incluint-hi les hores de 1 a 4 al departament del delegat polític de l'Hospital.

(Continuació)

- 382. Una làmpara.
- 387. Un tinter.
- 392. Una botella Chartreuse.
- 397. Estoig de sis culleres.
- 402. Estoig de sis culleres.
- 407. Uns mitjons nen.
- 412. Una botella ajeña.
- 417. Un tinter.
- 422. Una sobre-sorpresa.
- 427. Un parell de mitges.
- 432. Un tinter.
- 437. Un gersel nena.
- 442. Una nina.
- 447. Una botella Chartreuse.
- 452. Un tinter.
- 457. Una sobre-sorpresa.
- 462. Uns mitjons de nen.
- 467. Un rellotge.
- 472. Un tinter.
- 477. Una botella Chartreuse.
- 482. Unes mitges.
- 487. Una sobre-sorpresa.
- 492. Una estera.
- 497. Un tinter.
- 501. Una botella conyac.
- 506. Uns mitjons nen.
- 511. Una botella Chartreuse.
- 516. Un florer.
- 521. Una sobre-sorpresa.
- 526. Un mocador seda.
- 531. Una petaca.
- 536. Un juguet estoig.
- 541. Una botella Chartreuse.
- 546. Jerez quina.
- 551. Un tinter.
- 555. Un frasc colònia.
- 560. Una sobre-sorpresa.

(Continuarà)

Advertim al públic que caduca als cinc dies.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats
d'hivern

Especialitat en trajes
i abrics d'home

Major, 15 i 17
TARRAGONA

Secció esportiva

BOXA

DEL MOMENT

S'anuncia per al 2 de febrer, a Brusselles, un matx entre el campió de Luxemburg dels semipesats, Konter, i el campió espanyol del mateix pes, Martínez d'Alfara. En la mateixa reunió, Eder i Wauters es disputaran el títol europeu dels welters.

Diuen de Nova York que el 23 de febrer, Joe Louis posarà en joc el seu títol de campió del món davant l'americà Nathan Mann, el nou astre del pes fort. Hom recorda que el xallenger oficial del campió negre és Max Schmeling, però els organitzadors d'aquest combat amb Mann es veu que ja ho tenen en compte, tota vegada que en el contracte per a aquest combat del 23 de febrer ja hi figura una clàusula per la qual Nathan Mann es compromet, en el cas de guanyar, a posar novament el títol en joc davant el mateix Joe Louis, en el termini màxim de seixanta dies.

FUTBOL

Amb molta superioritat la «Penya Xamelo» vencé a la «Penya Do-Re-Mi-Fa-Sol», per 5 gols a 0

Poc públic acudí a presenciar el partit del diumenge a l'Avinguda de Catalunya. El poc que hi acudí, no obstant pogué veure la superioritat de la «Xamelo» envers al seu rival.

El joc començà a les onze del matí, essent als primers deu minuts anivellat. Després els equips de la «Xamelo» fent un bon joc aconseguiren en poc temps tres gols. El primer fou l'autor Mateo, després d'etivà un fort tret. El segon fou assolit per Lobo. El tercer tamé l'aconseguí Lobo.

Amb aquest resultat acabà la primera part. A la segona el joc decaigué un xic, no obstant el domini correspongué als que a l'acabar l'encontre tenien d'ésser vencedors. Anotem una formidable tret de Mateo que s'estabellà al pal lateral. Fàbregues es llueix al llençà un xut a mitja-volta rescant el pal. Rosell, després de brodar una jugada assoleix el quart. El cinquè es marcat per Mateo. Moments després acabà l'encontre sense que el resultat variés.

L'equip vencedor, formà con segueix:

Adserà, Pinto, Casanova, Centelles, Vinyeta, Rubio, Rosell, Mateo, Fàbregues, Llordachs i Lobo.

Es distingiren: Adserà actua encertat; Pinto i Casanova, compliren a la mitja, Vinyeta i Centelles als millors, i a la davantera Rosell i Mateo.

L.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Hom procedeix a l'evacuació dels refugiats a les Ambaixades i Legacions de Madrid

Madrid, 16. — Demà s'iniciarà l'evacuació dels refugiats a les Ambaixades i Legacions, el nombre dels quals és important.

Temps enrera, el Cos diplomàtic gestionà l'evacuació dels refugiats, afer que fins s'arribà a plantejar a Ginebra. No s'arribà a un acord entre el Govern i els representants diplomàtics; i tot es reduí a l'evacuació d'un petit nombre de persones, mentre romania a Madrid el contingent més important.

Posteriorment es presentà als diplomàtics el problema del proveïment de llurs refugiats.

El Govern ha estimat que és procedent que aquests refugiats es traslladin a Llevant, amb la qual cosa hom facilitarà també al Cos diplomàtic l'anada a la regió on resideix el Govern de la República i, per consegüent, poder restar prop del Govern legítim, el qual, en el seu desig de cooperar a la petició formulada pels diplomàtics, facilitarà els mitjans de transport necessaris per a la marxa dels referits evacuats.

Fa alguns temps marxaren alguns infants i vells; i ara, tres-cents dones han estat autoritzades a traslladar-se a l'estranger.

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

NOVETATS

en
tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

Andreu J. Capdevila
FUNERARIA

J. Nogués, 22.-Telèfon, 1440
TARRAGONA

Cinema Teatre Tarragona

DIMARTS, DIA 18 DE GENER 1938

TARDA: A DOS QUARTS DE SIS

NIT: A TRES QUARTS DE DEU

Reaparició de l'aplaudida Companyia Socialitzada de Vodevil
Títular del Teatre Espanyol

Responsable

JOSEP SANTPERE
DIVERTIT ESPECTACLE TEATRAL

Es posarà en escena el vodevil en tres actes, arranjat al català per En D. Bonaplata Alentorn, que té per nom:

Maniobres de nit

TRES HORES DE CONTINUADES RIALLES I XISTOS

- : : GRANDIOS EXIT
- : : MAGNIFICA INTERPRETACIO
- : : PRESENTACIO IMMILLORABLE

Durant els intermedis i al començament de l'espectacle l'Orques trina del Teatre, interpretarà secollides peces

LES LOCALITATS SERAN NUMERADES